

אור השבע

כל מילוי אור טהור לנצח קער ק
כ"ג ינואר 2016 * 08/01/16

חנוך לנולך

275

אור הפרשה

במדבר

מהו אנו למדים, שהכהנה לחג – השבעות היא התcheinות באבות – ישראל, והדבר צריך להתבטא בהשתדלות לקרב יהודיו שנוי לאור התורה.

וצרך לדעת, שהcohol תלוי בכל אחד ואחת, המגד ממורשת פירש את המשנה "עד שעה מלעליה, בעולות העליונים, הכל הוא "מןך" – הכל תלי בך ובמעשך!

על האדים לראות את העולם ועד על כפות-אצבעים, ובממשה אחד בכילו להרבע ולהשיג את מנת התורה. בהכנה כאת, בטוחים אנו שנזכה לקבלת התורה בשמה ובענויות.

שבת שלום !

מתוחדים על – ידי התורה, שעלהחות זו קיומם איטוי ונצחי, והוא גם מביא רוח ברכה ושפע מלעליה.

כוחה של האחדות – עצום. אפשר להשג באמץ עזות כל מה שרוצים, ואפילו אם ההתחדשות היא למטרה שלילית זו – היה סוד של דור הפלגה, שהה "שפה אחת ולבטים אחדים" – דор אחד ושלכלו, ואמר על כך הקב"ה אלוהים סופה של אהדות זו להצליח, כי אין מקום לאחדות שלא על –

פי התורה. האחדות סובבת מטה – התורה היא אהודות שבבוסיפה היא אמיינית. בשעת מעמד הר – טני בלילה הקב"ה את פנינו, בוטה לעם – שזרול, ובתווך החניכי, בכיבור, את "פְּשָׁעִים". ולכן, כאשר עם – ישראלי מתאחד סובב התורה מגנים לאחדות אפיקות של "כאש אחד בלב אחד".

את פרשת במדבר קוראים תמיד לפני הרבה השבעות, ומוכן שייא葆 בבחינת הכהנה לחג השבעות הנקנות לקבלה התורה הי' השלים והאהודות. ח"ל למדן את מהפסון "ויזון שם עראל נגד החר". לא נאמר "ויזון", לשון רבם (כתילת הפסוף: "ויסעו מרופדים... ויתנו בדברב"), אלא "ויזון", לשון חד. רמז לכך שהם התיעבו לקבלה התורה "מאש אחד בלב אחד".

וכך באמור במדרש: "בקיש הקב"ה ליתן תורה לישראל בעזה שיטאו ממצרים, והו חילוקים אל על אל... כשבאו לסייע – והשוו זמל גודלה אחות... אמר הקב"ה: התורה, כוללה שלום, ולמי אני בתוניה? לאומה שהיא אהובה שלם".

אין מדובר בסוגם אהודות, אלא אהודות הא "בנד הר" – אהודות, כבב הר – טני וסובב מה שהוא מיציג, קרי: התורה והמצוות, כשיודים

של מושג אכotton המערבי

זה מזות שניים
הគות המערבי של הר הרוב
הקדושה של ארץ – ישראל ועם
ישראל. מעמדו של הכותל
המערבי שם אויש, ממש
שנחשב כשריד היחיד מבית-
המקדש עצמו.

אביבמקורותינו אמר שכותל
מערבי של בית המקדש
משועם לא חבר. במאוזן
האשיות של לאחר הכותל,
עת אמרה מירה זו, עדין
התשא כאותה המערבי של
בית-המקדש לבודה ניכר. בבי
הדור הראשון הא שואל שמעם
מדרום שפר האלו של הכותל
המערבי מגול יתר לשלושת
הכלמים? ששובם יותה, כי
הוא כקה בשל ריחו של הכותל
הסוכר בזורה למקומה של
השכינה.

אם מזות הזמן לא זהה
השניה מ��ותה המערבי של
קדוש-הקדושים, שהוא כותל
המערבי של המקדש גוף.

אבומרצת הדורות, החלו
יהודים לתפליל ליד הכותל
המערבי של הר הבית.
שכנובין אינן מטלמי המערבי
של המקדש. על – מטה לרב
את הלבבות לאterior התפילה
החדש, דרישות מדרש
אגודה, על – איזורי הכותל
המערבי של המקדש,
ואגלאו לכותל המערבי של
הר הבית.

אנצין כבר עתה, שהכותל
המערבי של הר הבית אינו
ההירדן החוץ. לכונתי הר
הכופוי – המערבי, נתור המה
שרדים מרשימים מימי הבית
השדי.

אור בלב

**עשרה קבין של יווי ירידן לעולם –
תשעה גטלה ירושלים,
ואחד כל העולם כוינו**

אור משלנו – טiol כיתות ו לירושלים

